Styrsa fastighetsägarförening

Cecilia Ingard

Boksidan

Styrsa fastighetsägarförening

Cecilia Ingard

Copyright: Förlaget Boksidan 2009
Box 558
146 33 Tullinge

Styrsa fastighetsägarförening, ISBN-nummer: 978-91-86199-38-8

Det finns fler kostnadsfria böcker på www.boksidan.com.

Styrsa, en ö i arkipelagen, i vilken det är lätt att bli betagen.

Det som inte tar sig dit på egen hand, tar skärgårdsbåten ifrån Grand.

Emedan de med rejäl kassa, inte kollektivtrafiken behövde passa.

Tre grannar med fina vanor, ville dock ändra styrets banor.

De låter allt onödigt kosta, som att hindra brunnen från att rosta.

Jag vill inte att min plånbok ska bli tunn för att de slösar på en gemensam brunn.

Eller håller gräset stången på den gemensamma gången.

Föreningen är skit, menade denna ekonomiska elit.

Sluta tänk så kritiskt, satsa istället politiskt!

Men vem skulle väl oss välja, vi som bara pratar om att sälja?

Advokaten, van vid förhandling, insåg att det var dags för en förvandling.

Låt oss bilda en allians, då går det nog som en dans!

Dessutom är det få som till årsmötet gå.
Kanske sådär tio mannar, så det räcker att
få med våra närmaste grannar.

Där på mötesängen, blev de tagna på sängen.

Och det gick som ett spjut, att ledningen byta ut.

Det första beslutet avsåg brunnen, till för alla, som för detta inte riktig palla.

Nu får ni välja vart ni ska pumpa,
det kommer att priserna dumpa!

Visst fick föreningen slanta, fast nu brunnar hela ängen kanta.

På föreningens lott stod även vägen, som gick förbi där brunnen var belägen.

En liten flicka sa sig jobbet göra, bara hon fick klipparen köra.

Det gick med glans, tills ingen mera soppa fanns.

Men vad gjorde väl det, när det var monopol på trafiken till ångbåtsviken.

Det behövs för funktionen,
alternativ till kommunikationen!

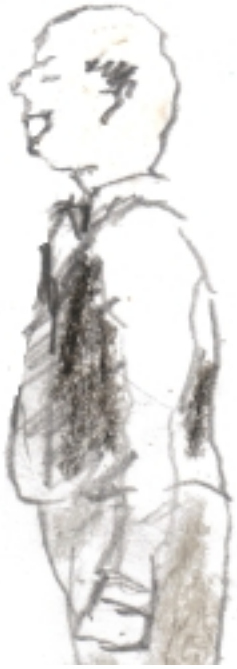

Valfriheten gav folket bry: från soldäcket titta eller på durken bland fisklådor sitta.

Nu ska ni höra, det finns mer vi kan göra.

Vi säljer ut allt vi har så blir det ingenting kvar!

Vad finns det att kränga?
Jag vet inget vi kan dänga.

Jo, vi har ju vägarna att gå på och stranden att stå på.

Avgiften blir noll och vi har full koll.

Vad är vitsen, jag ser inte med detta snitsen?

Stranden var lätt att sälja, så bland många bud de kunde välja.

Med vägarna var det värre, ty på dessa bjöd betydligt färre.

Det var endast två spekulanter, båda gamla tanter.

Alla var nu inte så glada, alliansen var ju till riktig skada!

Vad ska vi göra för att dom på porten köra?

De har enligt stämmans protokoll fått denna ledningsroll.

Så att dom klämma, får anstå till nästa stämma.

Här är historien slut, men alliansen hade mer på lut…